SE CĂLESC OAMENI NOI, IN ARMATA NOASTRĂ POPULARĂ!

(Urmare din pagina I-a)

— *„Astăzi, dragi tovarăşi care vă lăsaţi la vatră, veţi pleca înapoi la locurile voastre de muncă, la strunguri, în uzine, pe ogoare...*

Aşa cum v'aţi făcut datoria aici, aşa cum aţi fost mereu în frunte atât în pregătirea de luptă şi politică, să vă faceţi datoria şi acolo unde veţi merge. In timpul cât aţi stat aici v'aţi instruit pentru a apăra cu străşnicie uriaşele cuceriri ale poporului nostru muncitor, viaţa nouă şi fericită din patria noastră.

Şi de acum încolo va trebui să luptaţi necontenit pentruca pe plaiurile însorite ale patriei noastre, viaţa să devină tot mai frumoasă, tot mai îmbelşugată. Să vă iubiţi cu înflăcărare patria noastră dragă, Republica Populară Română, să-i uriţi cu şi mai multă înverşunare pe duşmanii păcii, duşmanii de moarte ai poporului nostru muncitor, imperialiştii americani şi englezi şi odioasele lor cozi de topor".

Sergentul Ene Stan asculta cu atenţie. In timp ce locţiitorul politic vorbeşte, în faţa lui Ene se perindă vremea petrecută în armată...

Par'că a fost eri... Când a intrat pe poarta cazărmii, nici nu ştia să-şi buchisească bine numele pe hârtie... Incet, încet, multe lucruri noi i s'au desluşit în minte... Aici, la şcoala de carte a unităţii, a învăţat să scrie. A început să citească tot mai multe cărţi dela bibliotecă. Cu timpul s'a oţelit mai tare la trup şi la minte. A învăţat să iubească şi mai aprins pământul scump al patriei, poporul muncitor, să-i urască şi mai năpraznic pe cei care i-au făcut copilăria amară, pe chiaburii Tănăsache şi Manea dela el din sat, pe toate lipitorile pământului, pe negustorii de moarte de peste ocean...

Aşa a devenit Ene un om nou, călit într'o armată nouă... Deaceea atunci când a luat cuvântul în numele tovarăşilor săi, Ene a spus:

— *„Atâtea am învăţat aici între zidurile acestea dragi ale cazărmii! Intorcându-mă la locul meu de muncă mă prind să lupt cu şi mai multă dârzenie pentru construirea socialismului în ţara noastră. Acum câtva timp am primit o scrisoare de acasă, în care părinţii mei scriu că la noi în sat s'a înfiinţat o gospodărie agricolă colectivă. Imi iau angajamentul în faţa voastră, a tuturor, tovarăşi, să lupt pentru întărirea colectivei noastre, pentru înflorirea ei!".*

...Militarii îl cunoşteau bine pe sergentul Ene Stan! Ei au ştiut de atunci, privind chipul dârz al sergentului, că Ene îşi va îndeplini angajamentul!

...Seara l-au condus cu toţii la gară.

Inainte de a se urni trenul din gară, soldatul Ichim i-a strigat lui Ene, comandantul lui de grupă de până eri:

— Să ne scrii tovarăşe sergent, ce recoltă o să obţineţi la toamnă la colectivă.

— N'aveţi grijă tovarăşii mei dragi din armată. Colectiva o să meargă bine... Şi am să vă scriu despre succesele noastre!

★

...Se ridicau vălurile nopţii când Stan Ene a ajuns în coama dealului ce taie hotar între Negrea şi Cişmele. Inima îi bătea în piept, să i se spargă. Doar de colo, din vale, unde şoseaua se frânge în două, începe Negrea.

In cătunul acesta pitit între dealuri, a văzut Stan lumina zilei. Aici a crescut şi a învăţat el pentru prima dată să-i urască pe chiaburi, să se trudească şi să lupte pentru o viaţă mai dreaptă. De aici din muchea dealului, în dimineaţa limpede cătunul se vedea ca în palmă.

Dintr'o privire Ene a îmbrăţişat satul. Iată căsuţele negrenilor. Cea mai spaţioasă e acoperită cu ţiglă roşie! Era a lui Tănăsache, cel mai cuprins şi cel mai hain chiabur din sat. Astăzi îşi are sediul într'însa, gospodăria agricolă colectivă „Griviţa Roşie". Şi iată, colo în bot de deal, chiar lângă fântâna cu ciutură, casa părintească a flăcăului. Stan Ene a coborît chiuind valea Zăvoiului, s'a săltat voiniceşte peste panglica de pârâu ce susura molcom ca o urare de bun venit. Şi nu s'a mai oprit decât în inima satului, în pragul gospodăriei colective. Inima îl îndemna să intre. Era dornic de veşti noi. Câte nu s'or fi schimbat în lipsa sa!

— „Hai noroc şi bine-ai venit între noi Stane; dar intră odată, ce mai stai". Vocea puternică ca un bubuit de tunet a lui Neculai Drăgan îi curmă firul gândurilor.

N'a aşteptat Stan să fie îndemnat a doua oară. In ograda cea mare a gospodăriei era forfotă mare. Nu-şi găseau oamenii locul de atâta muncă. Când l-au văzut au făcut roată în jurul-i.

— Şi ce chipeş s'a făcut, se minunau mai ales fetele. Dar lui Stan nu-i ardea deloc de glume.

— Ia spuneţi-mi mai bine cum o duceţi şi cum merge treaba pe aici, pe la colectivă? Cu chiaburii cum o scoateţi la capăt? Stan Ene nu ştia ce să întrebe mai întâi, iar colectiviştii nu ştiau cum să-i răspundă mai degrabă.

— Iacă Stane, munca ar merge bine, dacă n'ar fi câte unii care mai pleacă urechea la cobea chiaburilor. Umblă cu svoane vicleni tâlharii de bagă dracii în oameni.

. . . .

Când soarele a început să asfinţească şi seara a cuprins satul, colectiviştii s'au strâns laolaltă să chibzuiască treburile gospodăriei. A venit şi Stan Ene. După ce organizatorul a arătat sarcinile ce stau în faţa membrilor gospodăriei, s'a înscris la cuvânt. Toţi şi-au aţintit privirea spre fostul ostaş.

— „Tovarăşi, a vorbit Ene, să fim cu ochii în patru. Chiaburii turbă de furie. când văd că cei care până mai eri le-au fost robi, au rupt-o cu calicia şi s'au apucat de o viaţă nouă. Să nu-i lăsăm să-şi împlinească gândurile ticăloase...

Se minunau oamenii de înţelepciunea vorbelor lui Stan.

— Vorbeşte ca din carte.

— Păi na, doar nu degeaba a purtat galoane de sergent în armată — şopteau câte unii.

. . . .

Stan Ene s'a pus vârtos pe treabă. Unde era mai greu acolo era şi el. Şi se vedea asta! Curând a fost evidenţiat, numărându-se printre cei mai de frunte colectivişti. Au văzut oamenii că-i vrednic şi nu peste mult timp, Stan Ene a ajuns să conducă o brigadă de 30 de oameni. L-au îndrăgit colectiviştii şi numele său era pe buzele fiecăruia. Numai chiaburii îl urau că li-era ghimpe în inimă...

Costică Manea chiaburul umbla cu vorbe mieroase şi da mereu târcoale colectivei. Momeala tâlharului a prins la câte unii care nu s'au sfiit chiar să-l vorbească de bine. Stan Ene rămânea însă neînduplecat.

— Fraţilor, mi-aduc şi acum aminte cuvintele locţiitorului politic al unităţii din care am făcut parte. Chiaburii — zicea el — sunt neam de lupi. Şi lupul îşi schimbă doar părul, iar năravul ba.

Intr'o noapte de cremene, întunecoasă de nu vedeai la un pas, Stan Ene s'a luat pe urma unei umbre, ce se furişa ca şarpele, spre hambarul vârfuit de curând cu roadele belşugului.

Umbra s'a apropiat de hambar. Inima lui Stan a încetat parcă să mai ticăe. De după claia de fân privea cu atenţie încordată. Şi deodată bezna nopţii a fost sfâşiată de vâlvătaia unei flăcări.

— Bestie — a strigat Stan şi dintr'o săritură a tăiat calea banditului. Au sărit apoi de grabă negrenii de au stins focul înainte de a cuprinde rodul muncii lor colective. Stănoagă Ion şi Vasilache Ichim, care mai puneau la inimă vorbele chiaburului, au plecat capul ruşinaţi. Cel ce a încercat să pârjolească hambarul gospodăriei era Costică Manea. De atunci s'au înverşunat mai tare săracii şi mijlocaşii din Negrea împotriva chiaburilor.

Muncea Stan şi brigada sa, de se minunau toţi colectiviştii. Numele brigadierilor era pus la loc de cinste pe tabla de onoare. Şi au prins oamenii să le zică „Voinicii din brigada lui Stan".

La o adunare a colectivei a vorbit Neculai Drăgan, unul dintre cei mai bătrâni colectivişti.

— Tovarăşi, pe Costache Tudoriţă, preşedintele, l-a trimis Partidul la şcoală. Pe cine ziceţi să punem în capul gospodăriei?

— Da tu pe cine zici? — l-au întrebat cei ce-l ascultau.

— Apoi, eu zic că cel mai bun ar fi Stan Ene.

— Asta înseamnă că ai fost într'un gând cu noi.

— Şi noi tot pe Ene zicem să-l punem preşedinte, că nu-i altul mai vrednic ca dânsul.

Şi de atunci, Stan Ene conduce cu chibzuinţă şi pricepere treburile gospodăriei.

Toamna aceasta, spumegau de ciudă şi de ură chiaburii, atunci când vedeau convoaiele belşugului, mergând spre hambarele gospodăriei...

★

Mândră creşte gospodăria agricolă colectivă „Griviţa Roşie"! Tânărul preşedinte Ene, cât e ziulica de mare, nu mai pridideşte cu treaba.

...Ba îl vezi la armanul de porumb, ba la claia de paie, ba urcat pe tractor la desmiriştit...

Colectiviştii îl iubesc deoarece el s'a ridicat din brazdă sănătoasă, din mijlocul lor... Adesea, unchesii când se strâng seara la tarlale, spun pufăind cu poftă din lulele.

— Tiii! E numai suflet flăcăul ista! S'a făcut om adevărat la cătănie. De când a venit dela oaste, a pus colectiva pe roate. Şi unchesii au dreptate! Ene s'a călit, a devenit un om dintr'o bucată în marea şcoală a poporului: armata populară. Asemenea lui, cresc atâţia oameni noi, în armata noastră nouă!

L. Zăicescu şi Dem. Tabacu

Puterile occidentale de ocupaţie şi guvernul austriac incalcă hotărârile cvadripartite cu privire la demilitarizarea Austriei

Declaraţia reprezentantului sovietic in Consiliul Aliat pentru Austria

VIENA, 29 (Agerpres). — TASS transmite:

La 28 Septembrie a avut loc sub preşedinţia Inaltului comisar al U.S.A. pentru Austria, Donnelly, şedinţa ordinară a Consiliului Aliat pentru Austria. Consiliul Aliat a examinat procedura de prezentare spre aprobare Consiliului Aliat a legilor propuse de guvernul austriac.

Această chestiune a fost ridicată în legătură cu faptul că în ultimul timp guvernul austriac încalcă acordul de control şi promulgă legi fără să mai aştepte ca ele să fie aprobate de Consiliul Aliat.

După ce a discutat această chestiune, Consiliul Aliat a hotărît să adreseze guvernului austriac o scrisoare, în care să sublinieze că guvernul austriac nu trebue să promulge legi înainte ca ele să fi fost aprobate de Consiliul Aliat.

După examinarea unei serii de alte chestiuni în legătură cu activitatea curentă a Consiliului Aliat, generalul-locotenent Sviridov, reprezentantul U.R.S.S. în Consiliul Aliat, a făcut următoarea declaraţie: „Partea sovietică din Comisia Aliată pentru Austria consideră necesar să atragă atenţia membrilor Comisiei Aliate asupra faptului că în ultimul timp opinia publică democrată a fost foarte neliniştită de măsurile militare care se aplică pe scară largă în zonele occidentale de ocupaţie în vederea refacerii potenţialului industriei de război creat de Germania hitleristă şi în vederea formării de unităţi militare. Aceste măsuri cu caracter militar sunt aplicate de puterile occidentale de ocupaţie şi în primul rând de americani, precum şi de guvernul austriac.

Acest lucru este dovedit de următoarele fapte:

1) Se ştie că în perioada Anschluss-ului, hitleriştii au creat pe teritoriul Austriei şi în special în zonele ei occidentale o puternică bază pentru producerea de materii prime strategico-militare şi de armament.

Această bază a fost menţinută în întregime aşa cum a existat pe timpul hitleriştilor. Astfel, au fost menţinute intacte în zona americană întreprinderi de război ca fabricile de avioane „Steyr-Dailler-Puch" construite în grotele din Linz, fabrica de avioane dela Hollein, uzina „Hanz Eichlinger", care fabrică bombe V. 1 şi V. 2, precum şi alte întreprinderi.

In zona franceză de ocupaţie au fost menţinute fabrica din Achensee care produce motoare cu reacţie şi piese pentru bombele V. 1 şi V. 2, fabrica de avioane dela Haring, uzina „Dornier" din Bregenz, uzina „Messerchmidt" din Kematon, cu filialele sale subterane, precum şi altele.

In zona britanică funcţionează ca şi înainte fabricile de muniţii din Aflonz, Tondorf, Frisach şi Biroul de Cercetări „Porsche-Konstruktionen", creat de hitlerişti în scopul studierii şi perfecţionării motoarelor cu reacţie. Unele întreprinderi din zonele occidentale trec făţiş la producţia de material de război. Astfel la Kapfenberg (zona britanică) uzinele „Beier Werke" produc zeci de mii de ţevi de puşcă. In plus aceste fabrici sunt reorganizate pentru a produce piese pentru automobile blindate, tunuri şi alt echipament militar.

2) In zonele occidentale ale Austriei potenţialul industriei de război nu numai că este menţinut, ci se fac noi investiţii în acele ramuri ale industriei care ajută direct la extinderea acestei industrii. Potrivit datelor publicate de guvernul austriac, din 6.500.000.000 şilingi deblocate de Statele Unite din „contul special", peste 4.000.000.000 au fost alocate între 1 Aprilie 1948 şi 1 Aprilie 1951 pentru sporirea potenţialului industriei de război, iar în acest an din 2.600.000.000 şilingi a fost alocat în acest scop încă 1.700.000.000 şilingi.

In afară de aceasta, peste 70% din „creditele de refacere" acordate în cadrul planului Marshall au fost investite în susamintitele ramuri ale industriei. In urma acestor măsuri au fost înzestrate cu utilaj tehnic modern o serie de fabrici şi uzine metalurgice din Linz şi Donawitz, bazinul de minereu de fer dela Eisenerz, despre care presa americană declară făţiş că va servi pentru înarmarea ţărilor din blocul Atlanticului de Nord.

La Haushofen au fost construite o fabrică de plăci de aluminiu cu o capacitate de producţie de peste 20.000 tone, precum şi alte întreprinderi.

Ca rezultat al acestei desvoltări unilaterale a industriei Austriei, creşterea producţiei de materiale strategico-militare depăşeşte cu mult necesităţile interne ale ţării şi aceste materiale sunt exportate la preţuri reduse în ţările blocului agresiv al Atlanticului de Nord, şi, în primul rând, în Germania Occidentală.

Numai în cursul primului trimestru al anului 1951, au fost exportate din Austria în aceste ţări 87% din aluminiul produs, 29% din fontă şi 28% din laminate.

In prezent, întreaga politică economică şi financiară şi politica preţurilor şi salariilor sunt subordonate planurilor de remilitarizare a ţării. In acest scop au fost promulgate legi cu privire la directoratul economic, la „reglementarea" principalelor materii prime şi articole fabricate, la comerţul exterior, etc.

Asemenea măsuri ale guvernului austriac înseamnă de fapt trecerea economiei austriace pe picior de război.

3) Paralel cu mărirea potenţialului industriei de război, în zonele occidentale ale Austriei se aplică măsuri în vederea refacerii şi construirii de noi cazărmi militare, aerodromuri, şosele strategice, depozite subterane, etc. Sunt instalate noi linii telegrafice şi telefonice de însemnătate militară. Numai în cursul acestui an au fost alocate peste 300.000.000 şilingi pentru extinderea liniilor de comunicaţii.

Potrivit planurilor „administraţiei clădirilor de stat", care funcţionează pe lângă ministerul comerţului şi din care fac parte specialişti militari, sunt refăcute spitale militare şi cazărmi şi se elaborează planuri pentru construirea de noi şosele strategice şi şosele de centură. Incă la sfârşitul anului trecut presa austriacă anunţa că se lucrează la planurile pentru o nouă linie principală care să lege Triestul cu graniţele de Nord ale Austriei şi pe care să poată circula tancuri şi armament greu.

4) Formarea armatei austriace ocupă un loc însemnat în sistemul general de militarizare a ţării. In afară de aceasta se acordă o atenţie deosebită completării corpului de poliţie şi jandarmerie, a cărui activitate se desfăşoară în special în zonele occidentale. Acest corp numără aproximativ 40.000 jandarmi şi poliţişti. In bugetul pe anul 1951 sunt alocate pentru întreţinerea lui peste 520.000.000 şilingi, adică de trei ori şi jumătate mai mult decât în anul 1937.

Şcolile de jandarmi situate în zonele occidentale sunt centre de instruire şi reinstruire a ofiţerilor şi subofiţerilor viitoarei armate austriace. La baza instrucţiei lor stau regulamentele militare de campanie.

In aceste şcoli se face instrucţia de luptă, se studiază mânuirea armelor moderne, topografia şi alte materii.

5) Autorităţile americane din Austria au început să construiască făţiş tabere militare pentru zeci de mii de soldaţi la Sitzenheim, în regiunea Salzburg, în legătură cu care familiile de ţărani din acea regiune sunt evacuate din gospodăriile lor, iar pământurile sunt folosite pentru construirea de tabere militare, terenuri de tir şi aerodromuri. Americanii au atras firmele austriace în lucrările de construire a instalaţiilor militare, în ciuda faptului că Austriei îi este interzisă orice activitate militară.

La sfârşitul anului 1949, a fost creat, în zona americană de ocupaţie din Austria un regiment de jandarmerie motorizată „cu o destinaţie specială" şi care este înarmat cu automobile blindate, tunuri, puşti şi mitraliere americane. Regimentul motorizat participă la manevre militare împreună cu unităţile armatei americane.

După cum anunţă ziarele, asemenea tabere militare se construesc şi în Stiria, Tirol şi în Alpii Sloveni.

6) Este demn de subliniat faptul că guvernul austriac, cu complicitatea autorităţilor occidentale de ocupaţie, încearcă să dea formă legală măsurilor de remilitarizare a Austriei.

Cu începere din anul 1950 el a promulgat diferite legi menite să legalizeze activitatea militară în ţară.

In 1950, a fost publicată legea patentelor, care cuprinde prevederi cu privire la invenţiile în domeniul tehnicii militare, la măsurile în vederea efectuării de cercetări ştiinţifice şi experienţe cu caracter militar în scopul măririi eficacităţii armelor, a materialelor explozibile şi a vaselor de război.

In 1951 a fost adoptată o lege cu privire la experimentarea armelor de foc, iar ceva mai târziu a fost elaborat un decret în legătură cu aplicarea acestei legi. Legea şi decretul prevăd fabricarea pe teritoriul Austriei a armelor de foc uşoare.

Aceste legi legalizează fabricarea armelor celor mai moderne şi crearea unei reţele de centre şi terenuri de experimentare, precum şi de alte instalaţii. Legea Nr. 128 (privitoare la comerţul exterior) adoptată în 1951 permite importarea din străinătate în Austria a tuturor tipurilor de arme şi a pieselor de schimb respective. Legea interzice numai importul puştilor de vânătoare.

Legea Nr. 195 adoptată în 1951 prevede transportul de armament cu ajutorul avioanelor, întreţinerea aerodromurilor şi construirea de fabrici de avioane.

Nu este întâmplător faptul că apariţia acestor legi coincide cu trecerea la pregătirile directe de război din ţările blocului agresiv al Atlanticului.

Remilitarizarea Austriei impune cheltuieli uriaşe. Intreaga povară a acestor cheltuieli este aruncată pe umerii oamenilor muncii austriaci. In această privinţă guvernul austriac duce o politică fiscală severă şi înrăutăţeşte situaţia materială şi aşa foarte grea a oamenilor muncii.

Potrivit datelor oficiale, numai pe baza celui de al cincilea acord cu privire la preţuri şi salarii s'a produs o majorare cu 14% a preţurilor în general şi cu 23% a preţurilor alimentare. Inrăutăţirea condiţiilor de trai ale oamenilor muncii austriaci este consecinţa directă a politicii de marshallizare şi remilitarizare a Austriei.

Transformarea zonelor occidentale într'un cap de pod pentru un nou război şi militarizarea crescândă a ţării primejduesc cauza păcii.

Toate acestea dovedesc că remilitarizarea ţării se desfăşoară în Austria într'un ritm accelerat, fapt care este în flagrantă contradicţie cu hotărîrile celor patru puteri cu privire la demilitarizarea Austriei.

Pornind dela cele de mai sus, partea sovietică recomandă Consiliului Aliat să adopte următoarea hotărîre:

Să însărcineze directoratele militar şi economic să elaboreze şi să prezinte în termen de o lună spre examinare Consiliului Aliat propuneri concrete care să asigure îndeplinirea de către guvernul austriac a hotărîrilor cvadripartite cu privire la demilitarizarea Austriei.

Reprezentantul U.S.A. a declarat că trebue să studieze acest important şi serios document al Inaltului comisar sovietic pentru Austria.

Niciunul din reprezentanţii puterilor occidentale nu a putut contesta faptele expuse în declaraţia reprezentantului sovietic în Consiliul Aliat pentru Austria.

SĂRBĂTOAREA POPORULUI CHINEZ

(Urmare din pagina I-a)

porului chinez. S'au creat detaşamente de voluntari care dau un ajutor frăţesc coreenilor, ajutându-i să zdrobească intervenţia străină şi să-şi recapete libertatea.

Revoluţia chineză oferă o experienţă vastă mişcărilor de eliberare şi ea se adaugă luptei pe plan mondial a popoarelor asuprite de imperialism.

Pentru noi, pentru toate popoarele iubitoare de pace, crearea Republicii Populare Chineze înseamnă un triumf al forţelor păcii şi ale progresului.

Această mare desprindere din sistemul capitalist a schimbat şi mai puternic raportul de forţe în favoarea lagărului păcii şi socialismului.

Poporul chinez construeşte mereu. Noi îl urmărim cu admiraţie, pentru că a înfăptuit şi este capabil să înfăptuiască noi şi minunate victorii.

C. N. Constantiniu

DISTRIBUIREA COMBUSTIBILULUI

(Urmare din pagina I-a)

cotele de lemne, în luna Iunie, respectiv prima tranşă, I. C. S. „Combustibilul" le-a pus la dispoziţie cea de a doua tranşă în luna Septembrie.

Prima tranşă ridicată în Iunie s'a făcut dela depozitele care aveau linie de garaj şi unde puteau fi deserviţi un mare număr de solicitanţi.

Actualmente, la ridicarea celei de a doua tranşe, se constată oarecari anomalii. Astfel, la depozitele 2, 7 şi 10 nu există stocuri suficiente de lemne, ceeace înseamnă o pierdere de timp pentru cei care vin să-şi ridice tranşa a doua.

Din această cauză, se întâmplă ca la unele depozite din cartierul Gării Obor să găseşti cetăţeni care domiciliază în comuna Dudeşti-Cioplea şi care vin să-şi ridice aici lemne.

Nu întotdeauna căruţaşii angajaţi de I.C.S. „Combustibilul" respectă tarifele fixate pentru transport, şi de foarte multe ori înşişi cetăţenii încurajează acest lucru. Intreprinderea caută să descopere pe cei în culpă şi sancţiunea nu întârzie să fie aplicată. Aceştia sunt eliminaţi şi nu li se mai permite intrarea în depozit.

O continuă preocupare a organelor de conducere a I. C. S. „Combustibilul" este aducerea masivă a cantităţilor de lemne necesare populaţiei Capitalei.

In primele zile ale lunii Octombrie, vor începe programările pentru ridicarea tranşei a doua de cetăţenii care au ridicat prima tranşă în luna Iulie.

Ţinând seama că zilele de toamnă au început, I. C. S. „Combustibilul" va căuta ca distribuirea acestei tranşe să se facă în toate depozitele din cuprinsul Capitalei. Numărul acestora este de 44, fiecare din ele deservind zilnic între 120 şi 150 de solicitanţi.

Pentru a pune la îndemâna cetăţenilor Capitalei şi altfel de combustibil, întreprinderea vinde în prezent lignit brut cu 2.511 lei tona, şi lignit ameliorat cu 3.780 lei tona. Vânzarea acestui combustibil se face la liber.

Deasemeni, din experienţele făcute de tehnicienii I. C. S. „Combustibilul" s'a ajuns la fabricarea unor brichete din rumeguş de lemn şi reziduri petrolifere, care au o putere calorică mult mai mare decât a lemnelor.

In activitatea desfăşurată de I. C. S. „Combustibilul" este necesar, şi un ajutor din partea cetăţenilor.

Nu arareori la depozitele de distribuire se găsesc cetăţeni recalcitranţi care nu înţeleg să respecte ordinea de prezentare, să plătească căruţaşii după tarif, etc.

Aceştia produc încurcături care îngreunează munca responsabililor de depozite. O perfectă conlucrare din partea cetăţenilor cu organele I. C. S. „Combustibilul" poate asigura distribuirea combustibilului în cele mai bune condiţii.

S. Chira

PROBLEMELE CÂNTECULUI DE MASSĂ

(Urmare din pagina III-a)

Tot mai numeroşi sunt compozitorii care scriu cântece dedicate luptei pentru pace. De o bună primire din partea masselor s'au bucurat cântecele pentru pace ale lui Ovidiu Varga, Diamandi Gheciu, Nina Cassian şi „Imnul Partizanilor Păcii" de Ion Chirescu.

Cele peste două mii de cântece de massă scrise în ultimii doi ani şi faptul că în momentul de faţă majoritatea compozitorilor noştri acordă atenţie acestui gen în creaţia lor, dovedeşte că ei au părăsit vechea mentalitate a „turnului de fildeş", inspirându-se nemijlocit din marile teme ale actualităţii.

Compozitorii noştri au dat expresie dragostei fierbinţi pe care massele de oameni ai muncii o poartă partidului, în lucrări valoroase ca „Sub steagul partidului" de Matei Socor, „Odă eroilor Doftanei" de L. Profeta şi altele.

Munca liberă şi însufleţită a oamenilor patriei noastre este una din cele mai desvoltate de compozitorii noştri de cântece, inspirând cântece iubite de massă ca „Hei rup" de M. Vescan, „Răsună Valea" de M. Breslaşu şi altele.

Compozitorii noştri cântă marile construcţii ale socialismului. Sunt de menţionat printre altele: „Cântec pentru „Casa Scânteii" de Hilda Jerea, „Canalul Dunăre-Marea Neagră" de Gheorghe Danga, Ion Chirescu, Zaharia Popescu, „Tovarăşe grăbeşte pasul" de Elly Roman.

O temă importantă pentru cântecele noastre este redarea marilor transformări revoluţionare din viaţa ţărănimii muncitoare, temă care a inspirat compoziţii de valoare ca: „Zorii secerătorilor" de Alfred Mendelsohn, „La joc" de Teodor Bratu, „Primăvara pe ogoare" de George Klein, „Bădiţă al meu" de Vasile Popovici, etc.

O temă cu un adânc conţinut patriotic a fost desvoltată în cântecele închinate armatei. Sunt de menţionat în special cântecele lui Gheorghe Danga, Constantin Palade, Dinu Stelian.

S'a scris şi un număr important de cântece despre viaţa tineretului nostru, a pionierilor, a copiilor.

Cu toate aceste realizări se poate spune că sunt încă numeroase teme insuficient valorificate de compozitorii noştri. Este necesar ca ei să dea mai multă atenţie, în special cântecelor dedicate unor categorii de oameni ai muncii — minerii, ceferiştii, petroliştii. Ei au nevoie de cântecele noastre; ei vor să găsească în ele imagini despre munca lor însufleţită pentru înflorirea şi întărirea patriei noastre. Tot atât de necesare sunt şi cântecele dedicate unor categorii de fruntaşi în muncă, cunoscuţi şi stimaţi în întreaga ţară: mecanici cincisutişti, ţesătoare la mai multe războaie, etc., cântece închinate ostaşilor noştri, tinerilor, sportivilor, etc. Astfel de cântece, atât de populare în Uniunea Sovietică, se întâlnesc încă rar în creaţia compozitorilor noştri.

Un domeniu care arată puternica înflorire a artei muzicale din ţara noastră îl reprezintă cântecele naţionalităţilor conlocuitoare. Folosind limba şi intonaţiile melodice caracteristice, compozitorii diferitelor naţionalităţi cântă alături de întregul popor, viaţa nouă din ţara noastră. Sunt de menţionat cântecele maghiare ale lui Eisicovici, Szabo Geza, cântecele evreeşti ale lui Schwartzmann, Emil Săculeţ, cântecele germane ale lui Iacob Hubner, cântecele sârbeşti ale lui Vadim Sumski şi altele.

Cântecul de massă ajută adeseori celorlalte genuri muzicale în încercarea lor de a exprima cât mai puternic realitatea nouă. Astăzi, numeroase lucrări din muzica simfonică, vocală sau de cameră, se leagă strâns şi sunt puternic influenţate de cântecul de massă.

Compozitorii din R. P. R. duc lupta pentru forma naţională în cântecul de massă. Ei se străduesc ca pe baza tradiţiei naţionale de cântece, pe baza cunoaşterii muzicii populare, cântecul de massă să fie cât mai apropiat de muzica populară, să aibă caracteristicile cântecului popular.

Cele mai bune din cântecele noastre sunt pătrunse de intonaţiile cântecului popular. Ele dovedesc cât de lipsită de temeinicie este teoria reacţionară după care cântecul de massă nu ar putea să aibă formă naţională şi ar fi străin de folklor.

Una din problemele cele mai de seamă ce se ridică în desvoltarea cântecului de massă — a arătat în continuare referentul — este aceea a legăturii organice dintre text şi muzică. Un cântec bun are absolută nevoie de un text bun. Numai o poezie la un înalt nivel ideologic şi literar poate inspira pe un compozitor.

De mare ajutor în creaţia de cântece a fost faptul că scrierea textelor, care era mai demult preocuparea aproape exclusivă a „textierilor", a început să preocupe tot mai mult pe poeţii de frunte din ţara noastră. Poeţi ca Alexandru Toma, Mihai Beniuc, Maria Banuş, Dan Deşliu, Marcel Breslaşu, Eugen Jebeleanu, Veronica Porumbacu, Mihu Dragomir şi alţii au creat poezii valoroase care au fost puse pe muzică.

Totuşi, în ciuda succeselor obţinute, nu se poate considera satisfăcătoare situaţia în această privinţă. Se mai scriu încă texte slabe, care nu îndeplinesc condiţiile pentru a fi puse pe muzică. Nu avem încă, în viaţa noastră artistică, colaborări creatoare între poeţi şi compozitori, de felul minunatelor colaborări dintre Şostakovici-Dolmatovski sau Novikov-Oşanin bunăoară.

Uniunile de creatori — scriitori şi compozitori — nu au dat suficientă atenţie acestei probleme şi nu au îndrumat artiştii în această direcţie.

Referentul a subliniat în continuare că în creaţia de cântece se mai manifestă o seamă de deficienţe. Multe din ele se datoresc tendinţelor proletcultiste primejdioase pentru creaţia de cântece. La baza manifestărilor proletcultiste stă necunoaşterea vieţii, fapt care duce la compoziţii schematice, lipsite de valoare, precum şi nivelul ideologic şi politic scăzut al unora dintre compozitori.

Proletcultismul se mai manifestă şi prin ignorarea tradiţiei clasice sau prin încercarea de diminuare a creaţiei compozitorilor noştri clasici.

Lucrările înaintaşilor noştri se caracterizează în primul rând prin conţinutul lor sănătos, prin patriotism, prin democratismul lor. Ele izbutesc să scoată în evidenţă calităţile şi tradiţiile frumoase pe care le are poporul nostru.

Una din sarcinile cele mai importante ale compozitorilor în lupta pentru un cântec de massă realist socialist — a spus apoi referentul — este lupta pentru măestrie. Măestria constă în exprimarea cât mai realistă şi convingătoare a ideilor.

Unii compozitori nu acordă destulă importanţă meşteşugului în cântecele lor, şi au un nivel profesional scăzut. Multe cântece sunt lipsite de măestrie din cauza grabei şi neglijenţei cu care sunt scrise. Astfel se prezintă unele cântece în serie ale lui Elly Roman, Ion Vintilă şi alţii.

Lupta noastră — a spus în continuare referentul — trebue să se îndrepte în direcţia ridicării nivelului profesional, în direcţia ridicării măestriei. Cântecele de massă în exprimarea ideilor, trebue să aibă melodie, echilibru, frumuseţe şi naturaleţe în desfăşurarea lor. Experienţa creării de cântece a demonstrat cu prisosinţă că a scrie un cântec nu este un lucru uşor, căruia trebue să-i dai puţin timp şi puţină atenţie, aşa cum credeau unii. Experienţa a dovedit că un cântec prin calităţile sale poate fi tot atât de valoros cât şi o lucrare valoroasă de mari proporţii.

După ce a subliniat că nivelul de interpretare al cântecului de massă a crescut în ultimii ani şi că cei mai buni cântăreţi ai noştri interpretează tot mai adesea cântece de massă, referentul a arătat că adeseori interpretarea acestor cântece de către formaţiunile corale suferă unele lipsuri. Nuanţările formaliste, tonul declamator, accentuarea obositoare a ritmurilor, cu scopul obţinerii unor efecte eftine, se întâlnesc uneori chiar la cele mai bune ansambluri.

Referentul a arătat mai departe că emisiunile radiofonice prin programele lor contribuie la difuzarea cântecului de massă.

Ocupându-se în continuare de problema difuzării cântecului de massă, referentul a subliniat că un rol de seamă în această privinţă revine dirijorilor de coruri, care trebue în permanenţă să se intereseze de creaţiile noi, să le aleagă pe cele mai valoroase şi să le pună în repetiţie.

Referentul a arătat apoi că Uniunea Compozitorilor nu a îndrumat suficient creaţia de cântece şi că pe viitor ea trebue să dea cea mai mare însemnătate acestei probleme, punând totodată în mod periodic cântecele de massă în discuţie publică, după modelul Uniunii Compozitorilor Sovietici.

Uniunea Compozitorilor — a spus referentul — trebue să conducă lupta pentru exprimarea bogată a vieţii în cântec, lupta pentru forma naţională, pentru măestrie, pentru o profundă legătură a compozitorilor cu viaţa poporului, dând prilej compozitorilor să plece pe teren, în documentare. Uniunea Compozitorilor trebue să pună mereu în faţa compozitorilor înaltul model al creatorilor sovietici.

Succesele dobândite până acum în creaţia de cântece — şi în special succesul compozitorilor noştri cu prilejul recentului concurs internaţional: „Să cântăm pacea şi prietenia între popoare" — ne îndreptăţesc să privim viitorul cu încredere.

Să cântăm victoriile minunate din Patria noastră — a încheiat vorbitorul — şi pe omul care le înfăptueşte. Să cântăm pe organizatorul şi îndrumătorul acestor victorii, puternicul nostru partid. Să cântăm bucuria vieţii noi şi hotărârea de a lupta până la capăt în marele front al păcii, în fruntea căruia păşeşte Uniunea Sovietică şi al cărui stegar este genialul învăţător şi conducător al omenirii muncitoare, Iosif Vissarionovici Stalin.

HOTĂRÂREA

PREZIDIULUI ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE ŞI A COMITETULUI EXECUTIV AL CONFEDERAŢIEI GENERALE A MUNCII ASUPRA ÎNFIINŢĂRII INSTITUTULUI DE PROTECŢIA MUNCII DE PE LÂNGĂ CONFEDERAŢIA GENERALĂ A MUNCII

In şedinţa comună din 19 Septembrie 1951, Prezidiul Academiei Republicii Populare Române şi Comitetul Executiv al Confederaţiei Generale a Muncii, examinând problema protecţiei muncii şi tehnicei securităţii în întreprinderile şi instituţiile din R.P.R., constată că în decursul celor doi ani de activitate, oamenii de ştiinţă, tehnicienii şi muncitorii, folosind bogata experienţă a Uniunii Sovietice, au obţinut o serie de succese în cercetarea şi rezolvarea problemelor de protecţia muncii şi tehnica securităţii.

Desvoltarea rapidă a industriei noastre şi atragerea în industrie a unor mase din ce în ce mai mari de muncitori, pune probleme şi sarcini noui în faţa organelor ce se ocupă cu problemele protecţiei muncii.

Aceste sarcini pot fi îndeplinite cu succes, numai pe baza unei strânse colaborări între oamenii de ştiinţă cu muncitorii şi tehnicienii din producţie, numai pe baza unor cercetări ştiinţifice şi măsuri practice de realizare în domeniul protecţiei muncii şi tehnicei securităţii, corespunzător ramurilor industriale, în ordinea importanţei lor în economia ţării, strâns legate de sarcinile Planului de Stat.

Ca urmare a acestei constatări şi pe baza prevederilor Planului Cincinal asupra înfiinţării Institutului de Protecţia Muncii, Prezidiul Academiei Republicii Populare Române şi Comitetul Executiv al Confederaţiei Generale a Muncii,

Hotărăsc:

1. Infiinţarea Institutului de Protecţia Muncii de pe lângă Confederaţia Generală a Muncii din R.P.R.

2. Infiinţarea Secţiilor de Protecţia Muncii în cadrul Institutelor de Energetică, Fizică, Mecanică Aplicată, Biochimie şi Medicină ale Academiei Republicii Populare Române.

3. Aprobă Statutul Institutului de Protecţia Muncii depe lângă Confederaţia Generală a Muncii.

4. Secţiile de Protecţia Muncii din cadrul Institutelor Academiei Republicii Populare Române vor funcţiona pe baza Regulamentului Institutului de care aparţin şi a Statutului de Protecţia Muncii. Activitatea lor se va desfăşura corespunzător planului de muncă al Institutului de Protecţia Muncii.

5. Confederaţia Generală a Muncii va asigura mijloacele materiale necesare pentru organizarea şi funcţionarea Institutului de Protecţia Muncii.

6. Prezidiul Academiei Republicii Populare Române va asigura mijloacele materiale necesare pentru organizarea şi funcţionarea Secţiilor de Protecţia Muncii din cadrul Institutelor Academiei R.P.R.

Prezidiul Academiei R. P. R.
Traian Săvulescu
Confederaţia Generală a Muncii din R. P. R.
Gh. Apostol

SPORT

Atleţii din echipele U. R. S. S., R. D. Germană şi R. P. R. se întâlnesc astăzi din nou pe Stadionul Republicii

Spectatorii bucureşteni vor avea prilejul să vadă din nou un interesant concurs internaţional de atletism, la numai câteva zile dela marea sărbătoare atletică dela începutul acestei săptămâni. In concursul care se va disputa astăzi se vor întâlni o serie de atleţi şi atlete care au luat parte şi la campionatele Internaţionale ale R.P.R., în frunte cu excelenţii reprezentanţi ai sportului sovietic, Ana Andreeva, Natalia Smirniţcaia, Nadejda Hnâchina, Evghenia Secenova, Piotr Denisenco, Evghenii Bulancic şi alţii.

R. D. Germană va fi reprezentată de câtiva atleţi printre care Hildegard Schreyer (80 m. g.), Erika Junghans (lungime), Ruth Wiederhold (disc), Ernst Schmidt (greutate), Hans Bemm (110 m. g.).

Din partea lotului R.P.R. vor lua parte la concurs cei mai buni atleţi specialişti ai probelor respective.

Forma excelentă a concurenţilor, confirmată atât în concursul dela Bucureşti cât şi în cel dela Oraşul Stalin, ne face să credem că şi în cadrul întrecerilor de astăzi de pe Stadionul Republicii se vor stabili o serie de performanţe valoroase şi chiar recorduri ale ţărilor participante.

Dar mai presus de considerentele tehnice, noua întâlnire tovărăşească între atleţii din Uniunea Sovietică, R. D. Germană şi R.P.R. va constitui încă un prilej minunat pentru întărirea legăturilor de prietenie între popoarele care luptă activ pentru pace.

„Centrul Poligrafic Nr. 2". Unitatea O. Str. Brezoianu Nr. 23-25